

بازاری برای شکار استعداد های جدید فوتبال

● کاوه صلح کل

این روزها روزنامه های جهان پر از مطالبی است در مورد کیفیت جام جهانی نوزدهم و سئوالاتی نظیر اینکه چرا اکثر مسابقات خسته کننده است و یا چرا تعداد گل ها اینقدر اندک است.

اما گروهی از افرادی که هزاران کیلومتر سفر کرده و خود را به آفریقای جنوبی رسانده اند، در مورد کیفیت این مسابقات هیچ گلایه ای ندارند.

دلیل سفر آنها اشتغال در انواع و اقسام کارهای مرتبط با فوتبال است و برای آنها این سفر هم فال و هم تماشا است.

شاید خوش اقبال ترین این افراد دلان و مدیران موسساتی باشند که بازیکنان را خرید و فروش می کنند.

برخلاف فوتبال دوستان عادی، این دلان علاقه ای به زیبایی و زرق و برق مسابقات فوتبال ندارند.

خیلی از این افراد به تماشای مسابقات جالب تیم برزیل و یا تیم اسپانیا نمی روند. در مقابل اکثر آنها به تماشای مسابقات کم طرفدار و تیم های ناشناخته می روند تا بازیکنانی را پیدا کنند که تاکنون شکار نشده اند.

برای مثال، مسابقه بین شیلی و هندوراس از آن مسابقاتی بود که دلان و شکارچیان چهره های جدید عاشق آن هستند.

آنها با تماشای مسابقه بازیکن های مستعد را شناسایی کرده و بعد مشغول کار می شوند. آنها در اطراف رختکن و اردوی تمرینات آن تیم پرسه می زنند تا فرصتی دست بدهد و بتوانند چند کلمه با آن بازیکن صحبت کنند.

به هنگام ملاقات با بازیکنی که شکار کرده اند این دلان خود را به عنوان افرادی با نفوذ در تجارت فوتبال معرفی کرده و به طعمه خود می گویند که در صورت تمایل می توانند آنها را به باشگاههای معروفی مثل منچستر یونایتد و یا چلسی منتقل کنند.

به محض آنکه این دلان شماره تلفن آن بازیکن و موافقت ضمنی وی را به دست آوردند شروع می کنند به تماس با مدیران یا مربی های باشگاههای فوتبال در سراسر دنیا. همانطور که حدس زده اید بعید است که این تماسها با مدیران یا مربی های باشگاههای مهم و درجه یک باشد.

به احتمال زیاد در این مرحله بازیکنانی که موافقت آنها به نوعی جلب شده به باشگاههای دسته دوم و سوم معرفی می شوند.

در مرحله بعد دلان باید این بازیکن خوب خارجی ولی ناشناس را قانع کند که بازی در یک تیم ناشناس می تواند گام خوبی در مسیر حرکت وی به سمت باشگاههای معروف و بزرگتر باشد.

جذب بازیکنان خارجی به سمت باشگاههای اروپایی بخصوص اگر باشگاه معروفی نباشد کار دشواری است و در این جام جهانی می توان تعداد کثیری از همین بازیکنان خارجی را دید که زمانی برای باشگاههای انگلیسی بازی کرده اند.

برای نمونه، فقط با جمع کردن بازیکنان سابق باشگاه منچستر یونایتد می توان یک تیم عالی درست کرد. بازیکنانی مثل کریستیانو رونالدو، کارلوس ته وز، گابریل هینتره، خوان سباستین ورون، دیگو فورلان و جرارد پیکه از همین بازیکنان هستند که امروز همگان نام آنها را بارها شنیده اند.

برخی از این بازیکنان باشگاه منچستر یونایتد را رها کردند چون نمی توانستند با زندگی در

انگلستان خو بگیرند و تعداد دیگری به این دلیل رفتند چون دیگر نمی خواستند با مربی تیم یعنی الکس فرگوسن کار کنند.

هر بار که دیگو فورلان برای تیم ملی اوروگوئه و یا باشگاه اسپانیایی اتلتیکو مادرید گل می زند طرفداران باشگاه منچستر یونایتد از صمیم قلب آرزو می کنند که او از منچستر یونایتد نمی رفت.

با این حال فورلان در دوره حضور در باشگاه منچستر یونایتد جزو بهترین گل زن های باشگاه نبود اما همه طرفداران تیم عاشق او بودند. حضور او در این باشگاه به دنبال مشاجره ای با الکس فرگوسن بر سر کفش فوتبال او به پایان رسید و او راهی اسپانیا شد. دیگو فورلان کفش های فوتبالی می پوشید که میخ های کوتاهی داشتند و الکس فرگوسن مربی تیم معتقد بود که دلیل زمین خوردن های مکرر او همین نوع کفش فوتبال است.

فرگوسن به فورلان گفت که دیگر این نوع کفش را به پا نکند اما او به دستور مربی گوش نداد و زمانیکه فورلان در یک موقعیت حتمی زمین خورد و نتوانست به چلسی گل بزند، الکس فرگوسن به او گفت که دیگر برای منچستر یونایتد بازی نخواهد کرد.

چند هفته بعد دیگو فورلان را به باشگاه اسپانیایی وپارنال فروختند و از آنجا نیز به باشگاه اتلتیکو مادرید منتقل شد.

در شش سالی که فورلان منچستر یونایتد را ترک کرده، در رقابت های جام باشگاهی اسپانیا بیش از صد گل به نام خود ثبت کرده است. /